

Svećenička duša – Kristova duša

Svi muškarci i žene trebali bi imati svećeničku dušu i pozvani su prisno sudjelovati u osjećajima Kristova srca. Ovo učenje svetog Josemarie objašnjeno je u ovome članku.

24.10.2021.

Svećenička Duša- Kristova Duša

Katekizmi koji su se u prošlosti koristili za pripremu djece za njihovu prvu svetu pričest često su uključivali sljedeće pitanje: „Zašto te

Bog stvorio?" Odgovor je bio jasan i lako pamtljiv: „Bog me stvorio da Ga upoznam, ljubim i služim mu u ovome životu i da budem zauvijek sretan s njim na nebu.“

U ovom odgovoru nalazi se temeljna istina o našem životu na zemlji. Ali Kompendij sadašnjeg Katekizma Katoličke Crkve ističe važan aspekt: „Bog je sve stvorio za čovjeka, a čovjek je stvoren da Boga spozna, da mu služi i ljubi ga te da mu sve stvorenje prikazuje u zahvalnosti te da bude uzdignut na život s Bogom u nebu.“

Drugim riječima, stvaranje čovječanstva, naš poziv na postojanje, podrazumijeva usmjeravanje naše aktivnosti na ovom svijetu prema Bogu i stavljanjem na raspolaganje svih djela njemu u znak zahvalnosti. Budući da je Bog povezao čovječanstvo u svom djelu stvaranja,

sve ljudske aktivnosti trebale bi nekako surađivati i odražavati dobrotu i ljepotu Božjega djelovanja. „Čovjek, stvoren na sliku Božju, primio je nalog da sebi podloži zemlju sa svime što ona sadržava, da upravlja svijetom u pravednosti i svetosti te da priznajući Boga stvoriteljem svega k njemu upravi sebi i sveukupnu stvarnost. “[2]

Ali nakon istočnoga grijeha, naša zadaća suradnje u Božjemu planu naišla je na nepremostivu prepreku: nedostatak čestitosti u ljudskom srcu. Kako Biblija pripovijeda, umjesto da surađujemo s Bogom u izgradnji svemira, na njega smo prenijeli vlastiti nered, gradeći tako sebičan svijet. Tada je, u svom velikom milosrđu, Bog odlučio poslati nam svoga Sina da ponovno stvori čestitost života, pravdu srca, riječi i djela koji bi uistinu bili ugodni Bogu. I mi kršćani bili smo uključeni u to djelo Otkupljenja, vječno

predviđenoga od Boga. Kristova žrtva i njegova milost su nas ponovno doveli do Boga i omogućili našim postupcima suradnju u spasenju čovječanstva.

Duh Opusa Dei naglašava poziv na suradnju s Kristom u djelu stvaranja i otkupljenja. Pokazuje nam i poseban način da to učinimo: izvršavajući svoje dužnosti što savršenije u svakodnevnom poslu, obiteljskom životu i društvenim odnosima. Bog traži da mu svaki dan ponudimo svoj uobičajeni život prepoznajući njegovu prisutnost u tisućama sitnih detalja.

A to od nas zahtijeva duboku nutarnju naklonost: nadnaravnu želju da služimo Bogu u onome što radimo, da mu dovedemo ljude koje poznajemo, da ga slavimo i tako da se oslobodimo slabosti koje imaju podrijetlo u grijehu. Ako odgovorimo na njegovo djelovanje, Duh Sveti

izgradit će u našoj duši malo po malo, specifičan "način postojanja" koji proizlazi iz Krista i povezuje nas s njegovim vlastitim Svećenstvom.

Svećenička duša nalazi se u svakom kršćaninu, budući da smo „kroz krštenje svi postali svećenici svoga života, tako da" sve što činimo može biti izraz naše poslušnosti Božjoj volji. "[3] Stoga svako jutro, kada započinjemo dan, kažemo našem Gospodinu da želimo da ovaj novi dan bude za njega i nudimo mu svoj život, svoje srce, svoj posao, svoje cijelo biće.

Čvrsto oslonjeni na milost

Možemo ugoditi Bogu i učiniti da sva naša djela odražavaju njegovu dobrotu i dobročinstvo, ne pripisujući to vlastitim zaslugama, već Kristovoj milosti koja nas opravdava. Kao što kaže sveti Pavao, *ljubav je Božja razlivena u srcima*

našim po Duhu Svetom koji nam je dan! [4]

Stoga se svećenička duša rađa odozgo, [5] iz činjenice da smo djeca Božja; ulijeva nam život Krista, Vječnoga Svećenika. Djelovanje svećeničkom dušom često zahtijeva svladavanje nas samih, i nadilaženje granica predanosti i truda koje izgledaju razumno. Zahtijeva odbacivanje ili rješavanje poteškoća koje proizlaze iz našeg karaktera ili iz drugih okolnosti, kad vidimo da je nešto potrebno na slavu Božju ili dobro našega bližnjega. Bit će potrebno pronaći neophodno vrijeme za činiti dobro, prevladati strah da nećemo to moći realizirati.

To su stvari u kojima se moramo svakodnevno vježbati, postavljajući si male ciljeve, šireći svoju velikodušnost u malim stvarima i ne prepuštajući se malodušnosti kad shvatimo da to nismo mogli ili nismo

htjeli učiniti. Tako ćemo postaviti čvrste temelje vlastitom unutarnjem životu. Naša velikodušnost nikada nam se neće činiti dovoljnom ako gledamo prema cilju koji nas uvijek nadmašuje: ako se gledamo u zrcalu Isusova života.

Kristova svećenička duša jasno se zrcali u njegovoj kratkoj izjavi o tome zašto je došao na ovaj svijet: *Jer ni Sin čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.* [6] Kao da je Isus želio jasno dati do znanja da ništa neće zadržati za sebe kako bi mnoge ljude oslobodio grijeha i dao im život, kako bi njegov Otac bio proslavljen njihovim spasenjem.

Osim Isusa, također možemo biti sigurni da naša Gospa nikada nije rekla „dosta“ jer se vodila svojom željom da u svemu bude službenica Gospodnja. Marija je Isusa pratila na križu bliže od bilo koje druge osobe,

a naš Gospodin ju je pridružio svom Svećenstvu na način koji je jedinstven i superioran u odnosu na ostale ljude.

Gospa je mogla tako savršeno koristiti svoju svećeničku dušu jer je bila ispunjena milošću Duha Svetoga. Stoga ne bismo trebali promatrati njezin primjer samo ljudskim očima, jer bi naša mašta bila preplavljena tako velikim odricanjem i žrtvom. Zaključili bismo da nam je taj put nemoguć i, svjesno ili nesvjesno, tražili lakše putove.

Crkvena liturgija kaže da je Duh Sveti, *koji nam je dan*, „Otac siromaha, Davatelj darova, Svjetlo srca.“ [7] Ako budemo vjerni i vjerujemo u njega, dobit ćemo i sve njegove darove: „nagradu za krepост, nagradu za spasenje, vječnu radost.“ [8] I tako će nas svaka prilika u kojoj ćemo moći koristiti svoju svećeničku dušu ispuniti radošću. Upravo kad je

teško, neobjašnjivo ćemo osjetiti veću sreću koja dolazi iznutra, od izvora vode koja struji u život vječni. [9]

"Kristova komunikacija"

Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu, [10] kaže sveti Pavao. Evanđelje nam često otkriva želje i načine razmišljanja našega Gospodina. Vidimo da je na prvom mjestu u njegovoj duši uvijek Bog Otac. Žarko želi činiti ono što Otac traži od njega, jer ga izjeda revnost za Božji dom. Tu revnost pokazuje još kao dječak, kada je u Hramu iskazao silnu potrebu da se bavi poslom svoga Oca. Godinama kasnije izjavio je da je Očeva volja bila sredstvo od kojeg je živio, njegova hrana i da je njegova duša izgarala od želje da vidi ispunjen božanski plan. [11]

Potaknut ovom revnošću, naš Gospodin Isus Krist gorljivo je želio obraćenje čovječanstva, potičući

ljude da se otvore Božjoj ljubavi i međusobnom milosrđu. Vidio je glad za srećom u ljudskim srcima, često okovanim lancima grijeha: Zakej, Samarijanka, žena uhvaćena u preljubu, živi su svjedoci toga.

Ljudske potrebe, siromaštvo i patnja duboko su dirnule njegovo Srce puno ljubavi. To vidimo u uskrsnuću njegova prijatelja Lazara, kćeri Jaira, jednog od vladara sinagoge, i uskrsnuću sina udovice iz Naima; vidimo njegovu zabrinutost zbog bijede gubavaca, slijepca od rođenja, žene koja je bolovala od krvarenja i razdala sve svoje.

Krist je cijenio dječju čistoću srca, poniznost Kanaanke, nesebičnost svojih učenika. Bio je duboko dirnut prijateljstvom svojih sljedbenika i obradovao se kad je vidio kako rastu u vjeri i sudjeluju u njegovim brigama. Rekao im je: *Vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama.* [12]

Sigurno ga je jako povrijedila Judina izdaja, otpadništvo onih koji su ga napustili, tvrdoća srca njegovih neprijatelja. Isus je plakao zbog surove sudbine koja je čekala Jeruzalem.

Pokušali smo proniknuti u Kristovu dušu, jer u njoj nalazimo glavna obilježja svećeničke duše koju bi trebali posjedovati svi kršćani, sudjelujući u čežnji za otkupljenjem koja je dovela do toga da je Isus umro za nas na križu. Svećenička duša uključuje posjedovanje istih osjećaja kao i Krist svećenik. To znači nastojati ispuniti Božju volju u svakom trenutku, nudeći čitav svoj život Bogu Ocu, u sjedinjenju s Kristom, kako bismo se zajedno s njim iskupili zahvaljujući djelovanju Duha Svetoga. Te osjećaje u naša srca izlijeva Duh Sveti, koji je, kako je rekao sveti Irenej, *communicatio Christi*, Kristova komunikacija, a time i prijenos njegovog unutarnjeg

života, njegovih misli i želja, koji postaju sve više naši . „Crkva je prebivalište Duha Svetoga, to jest Kristova komunikacija.“ [13]

U svojoj molitvi negujemo svoju želju da to ostvarimo. U tom naporu često ćemo otkriti da nam pomaže čitanje Evanđelja, trudeći se smjestiti u te prizore i pogledati Isusa, ono što nam želi reći, ono što ima u svome srcu. A činit ćemo to čak i ako mu za početak moramo reći da nam je glava prazna, srce hladno i neosjetljivo ili moleći ga da nam ispuni barem želju da imamo želje na što nas je potaknuo sveti Josemaria. Ako to činimo s poniznošću, sigurni da tražimo najveće dobro, naš Gospodin će se smilovati našem siromaštvu; on će nagraditi našu vjeru i učiniti čudo u nama. Njegova božanska snaga, koja je preobrazila živote ljudi u Evanđeljima, utisnut će u naše duše njegovu otkupiteljsku čežnju.

Stoga, gledajući svijet, one oko nas i svoj život očima koje nam Krist posuđuje, zamolit ćemo ga da nam pomogne da činimo ono što je ispravno, što mu je ugodno i da mu služimo u radu i da mu dovedemo ljude oko sebe bez straha da se iscrpimo.

U vrijeme molitve i u čitavom životu okrećemo pogled prema našoj Majci Mariji i molimo je da ove svete ambicije gorljivo rastu u srcima svih kršćana, da dopustimo da nas preobrazi Duša Kristova, dok uistinu ne *budemo suobličeni slici Sina njegova te da on bude prvorodenac među mnogom braćom*. [14]

[1] Kompendij Katekizma Katoličke crkve, 67.

[2] Drugi vatikanski koncil, pastoralna konstitucija *Gaudium et Spes*, 34.

[3] Sveti Josemaria, *Krist prolazi*, 96.

[4] Rim 5,5.

[5] Cf. Iv 3: 3,5.

[6] Mk 10,45.

[7] Sekvenca Veni Sancte Spiritus.

[8] Ibid.

[9] Iv 4,14.

[10] Fil 2: 5.

[11] Cf. Iv 4:34; Lk 12: 49-50.

[12] Lk 22,28.

[13] Sveti Irinej Lionski, Adversus Haereses, III, 24, 1.

[14] Rim 8,29.

svecenicka-dusa-kristova-dusa/
(8.08.2025.)